אוצר מדרשים — מדרש דאברהם אבינו

מדרש דאברהם אבינו

[בית מדרש חדר ה']

אמרו חכמים שס"ה מלכים (כמנין ימות החמה) היו יושבים לפני נמרד גבור ציד, בשעה שהשיבו אברהם אבינו תשובה קשה כשאמר לו נמרד למה מרדת בי ששברת את פסיליי. אמר לו גרזן זה שבידי שברם, א"ל וכי יש בו כח ודעת לעשות כך? אמר לו ולמה לא היה דעת בפסיליך שאתה קוראם אלהיך למחות שלא ישברם? השיב לו נמרד אני אלוה ובראתי העולם ואדון הנסתרות ששברת פסיליי ועתיד אני להפרע ממך. א"ל אם אתה אלוה תהפוך העתים ותזריח בהשכמת החמה, [ותצוה] שתהא הולכת ממערב למזרח, ואדע שאלוה אתה, וגם תגיד לי מה אני חושב בלבי. מיד נתן ידו על זקנו ותמה תימה גדולה עליו שאמר לו אברהם לא אלוה אתה, בן כוש אתה, למה לא הצלת אביך מן המות ועתיד גם אתה למות. מיד אמר לכל המלכים הבו לי עצה מה אעשה לנער שהשיב לי כאשר שמעתם ואיבד יראתי ששברם ושרפם, אמרו לו במה איבד יראתך? אמר להם באש, א"ל תבא האש ותפרע ממנו. מיד צוה נמרד וחבשוהו י"ב שנים (צ"ל עשר שנים כמו שנראה מהחשבון בסמוך, וכמו שמבואר במדרש הקודם) בבית הסוהר, שבע שנים בכרדי ושלש בכותי, והיו כל אותם המלכים מביאים עצים למדורתו של אברהם. לאחר י"ב שנים הוציאוהו מבית הכלא ועקדו וכפתוהו לארץ והקיפו עצים מד' רוחותיו בגובה שש אמות, והצית אש בעצים, והיו כל המלכים רואים שלא היה מגיע לא אש ולא שלהבת כלפי אברהם. אמרו המלכים אחיו של אברהם כשפן גדול הוא וצבר את האור וסילסלה, ובשבילו ניצול אברהם, מיד ניתזה שלהבת ממדורתו של אברהם ושרף את הרן, שנאמר וימת הרן. באותו שעה אמר מיכאל רבונו של עולם! ארד לכבשן להציל אברהם, אמר הקב"ה על שמי ירד לאש ואני בכבודי אציל אותו, ועתידין מבני בניו חנניה מישאל ועזריה לירד לכבשן האש אותם תציל (גבריאל שר של אש ירד לקרר הכבשן כשהפיל נבוכדנצר לחמו"ע לתוכו – פסחים קי"ח:) וכשהוציאו מאור כשדים נשתחוו כל אותם המלכים על כפות רגליו של אברהם אבינו, והיו קוצצים ארזים ועשו לו בימה גדולה והושיבוהו בראשה, והיו מביאים בניהם ומשליכין בחיקו ואומרים תלמידנו דרכיך לבטוח בחי וקיים לעד, שלא היה לך רב להורות לך כי אם כליותיך, שנאמר אברך את ה' אשר יעצוני אף לילות יסרוני כליותי. ועמדו כל אותם המלכים וגיירו את עצמם ונכנסו לכנפי השכינה, ועליהם נאמר נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם.